Hồi thứ hai mươi bốn
Quan Huỳnh thảo công chúa nghỉ binh
Ải Giới Bài Liêm Hùng hội yến

Nói về Tôn Nguyên soái từ biệt hai tướng xong rồi, liền khiến Tôn Long, Tôn Hổ lãnh đạo binh mã, dựng cờ hồng, làm chức tả hữu Tiên phong. Lý Thái, Triệu Cường lãnh một đội, kéo cờ xanh, coi về phía Tả quân. Tôn Thắng, Vương Kỳ, lãnh một đội cầm cờ đen coi về phía Tiền quân. Trần Quế và Hồ Phương, lãnh một đội, phất cờ vàng, coi về hậu quân. Đâu đó bày khai đội ngũ, sinh kỳ rực rỡ khí giới nghiêm trang, nhắm Sơn Đông chỉ dặm. Khi binh Yên đi vài ngày bỗng có thám tử trở lại báo:

– Trước mặt là Huỳnh Thảo quan, xin Nguyên nhung hạ lệnh dồn binh an nghỉ.

Tôn nguyên soái bèn khiến quân cầm lệnh tiễn vào thành thông tin.

Nói về hai tướng giữ ải Huỳnh thảo quan này, tên là Thiết Giang và Lý Hải, nhằm khi vô sự hai tướng đang ngồi bàn luận binh thơ, xảy có quan giữ cửa vào báo:

– Nay có Phò Mã và Công chúa lãnh ấn Nguyên nhung đi dánh Tề, binh gần đến cửa quan, xin Tướng gia ra lệnh khai thành nghinh tiếp.

Hai tướng hay tin lật đật sửa soạn y quan lên ngựa, ra khỏi thành tiếp rước. Công chúa và Phò mã vào đến trung đường, hai tướng đãi đằng rất hậu. Lúc ấy Tôn nguyên soái hạ lệnh cho tam quân đình yến ba ngày rồi sẽ thượng lộ.

Qua ngày thứ tư, quân sĩ dậy sớm, cơm nước xong xuôi, Tôn nguyên soái truyền lệnh phát pháo kéo cờ, dẫn binh ra khỏi thành nhắm Đông Tề tấn phát. Khi binh dẫn đi được mấy ngày đường nữa, bỗng có quân thám mã trở lại báo rằng:

– Trước mặt đây là ải Giới Bài về phần đất nước Triệu, xin Nguyên nhung toan định.

Tôn nguyên soái liền truyền lệnh an dinh rồi viết một phong thơ khiến quân đem vào thành thông báo.

Nói về tướng giữ ải Giới Bài nước Triệu này, tên là Liêm Hùng, đương khi phân đoán việc binh bỗng có quân vào báo:

– Hôm nay có Phò mã nước Yên đi phạt Tề, người còn đóng binh ở ngoài thành, khiến quân dâng thơ, dạy đem vào cho lão gia rõ.

Liêm Hùng tiếp lấy phong thơ coi rồi, liền sai quân vô hậu dinh kêu con là Liêm Pha ra dặn:

– Nay có Tôn Phò mã ở bên Yên, dẫn binh đi qua ải mình, vậy con phải mau ra rước vào quan mà thiết đãi.

Liêm Pha vâng mệnh lên ngựa tức thì thẳng đến tiền quân thông tin ấy.¨Phò mã và Công chúa được tin cả mừng! Bèn hạ lệnh cho ba quân đi thẳng vào ải! Liêm Hùng khi ấy ra khỏi dinh, đón rước chào mừng! và nói rằng:

– Ngu huynh không hay hiền đệ và Công chúa tới đây, nên cam thất lễ.

Phò mã và Công chúa xuống ngựa, hết lòng cung kính đáp lễ lại rồi dẫn nhau vào đại đường phân ngôi chủ khách mà ngồi. Kế đó Công chúa kêu hai con mình tới khiến lạy ra mắt Liêm Hùng. Liêm hùng xem thấy Tôn Long và Tôn Hổ, môi tựa thoa son, mặt như dồi phấn, mình cao tám thước, lẫm lẫm oai phong, bèn khen thầm:

– Thật là con dòng cháu giống.

Liêm Hùng chịu lạy rồi, nói rằng:

– Nhà họ Tôn với nhà họ Liêm, từ đời trước nay, vẫn giao tình rất hậu, bây giờ đây ngu huynh cũng có sinh được một trai tuổi tác cũng chừng hơn hai mươi, muốn làm sao cho ba trẻ kết hiệp đệ huynh, sinh tử giữ đồng, tình cốt nhục, nghĩa núi sông, nếu ai có tai nạn phải ra tay cứu giúp, chẳng biết Phò mã và Công chúa có bằng lòng chăng?

Công chúa thưa:

– Hiền huynh có dạ vậy, vợ chồng tôi đâu dám chối từ.

Nói rồi khiến quân đặt bàn hương án, kêu ba đứa dạy cáo từ với trời đất xin kết đồng tử đồng sinh. Cáo tế xong rồi mới hỏi thăm tuổi tác. Liêm Pha lúc này hai mươi hai tuổi làm anh, còn Tôn Long mới mười bảy, Tôn Hổ mười lăm thì làm em như lời nguyện. Ba anh em phân tôn ty thượng hạ với nhau rồi bèn dắt nhau vào lạy Liêm Hùng với Tôn Tháo, kế bày yến diên ra ăn uống và khao thưởng ba quân, đồn binh lại nửa tháng.[6]

Đây nói về binh Yên đồn trú tại ải Giới Bài đã được nửa tháng, Tôn Nguyên soái bèn truyền lệnh cho ba quân phát kéo cờ dẫn binh ra thành, còn vợ chồng trở vào từ giã Liêm Hùng mà dời gót. Cha con Liêm Hùng đưa đón khỏi đôi ba dặm mới từ biệt.

Lúc ấy Tôn Tháo dẫn chúng tướng đi được mấy ngày đêm, vừa tới núi Nhĩ Long, thình lình nghe tiếng quân ó vang rừng, giây lâu thấy có một đảng lâu la xông tới, tướng cầm đầu tay cây Tuyên Hoa phủ, bay ngựa đến la lớn tiếng nói rằng:

---

[6] Đây nói về sự thể họ Liêm với họ Tôn làm anh em với nhau. Về sau hồi Bàng Quyên làm tướng bảy nước, đem binh qua đánh nước Yên, kéo binh đi ngang nước Triệu, Liêm Cương không cho đi. Bàng Quyên cả giận thích tử Liêm Cương. Chừng Tôn Tẫn hạ sơn, đánh bắt Bàng Quyên phân thân ra trăm đoạn trả thù cho Liêm Cương. Đến sau Vương Tiễn giúp Tần Thủy Hoàng, gồm thu sáu nước, dòng họ Tôn lại bị Vương Tiễn giết sạch, sau Liêm Pha này đây còn sinh một gái, tên nàng là Tú Anh. Người có học đạo với bà Lê Sơn tổ Mẫu. Khi nàng hạ sơn thì kết nghĩa tào khang với Tôn Yên, đánh phá binh Tần, bắt Vương Tiễn trả thù cho dòng họ Tôn. Ấy là việc sau, oan oan tương báo.

– Quân binh chớ chạy hãy mau nạp tiền mãi lộ cho ta, thì mới được đi, bằng không, tính mạng ắt chẳng còn.

Quân sĩ Yên thấy vậy thối lại báo cho Tôn Nguyên soái hay. Nguyên soái bèn hạ lệnh đồn binh đóng trại